

980226-1

Pascal vystihl význam, jaký má v lidském životě rozptýlení, resp. odvádění „těžkých“ myšlenek z mysli tím, že se soustředíme na nějaké prkotiny. Dopustil se však chyby v tom, že to hodnotil naveskrz negativně. Rozptýlení, zábava má v životě důležitou funkci, ale nemůže a nesmí se stát náplní života. To je jedna stránka, kterou Pascal dost neoceníl. Dobře postihl fenomén, ale

vyložil jej jednostranně. Možná, že kořeny jeho hodnocení jsou vposledu řecké. Kdy např. říká, že „máme raději honbu nežli kořist“ (139), něco tím vystihuje, ale není zřejmé, proč to vidí jako deviace, chybu, omyl. Jeho postřeh se nemusí týkat jen kance nebo zajíce (které zmiňuje), ale třeba také poznání (vždyť jinde říká, že „člověk se zrodil, aby poznal vesmír“ – 140). Právě k lidské situaci náleží, že nejde a nemůže jít o dosažení, o poznatky jako cíl, protože poznání vesmíru je úloha nekonečná. Jde o poznávání, nikoliv o (hotové a definitivní) poznatky, vědomosti.

(Praha, 980226-1.)